

روزگاری که هیچ کس حاضر نبود مدیر کل شود ...

۳۰ خرداد ۱۳۹۴ ساعت ۱۴:۰۷

بالاخره پس از سه ماه تلاش و درخواست «التماس گونه» از این و آن، «مصطفی زمانی» حاضر به قبول مدیرکلی آموزش و پرورش تهران شد. نخستین مشکل او نداشتن میز و صندلی برای نشستن در اطاق تازه ساز مدیرکلی (به سبب تامین نبودن اعتبار مالی) بود و در آن زمان، قبول هر مقام دولتی خالی از چنین مشکلاتی نبود.

در پی چند نشست، چهارم خرداد ۱۳۳۵ (۲۴ ماه می ۱۹۵۶) وزارت فرهنگ وقت (آموزش و پرورش، علوم، هنر و ...) تصمیم گرفت که با توجه به بزرگ شدن شهر تهران نواحی آموزشی این شهر را که به ده ناحیه (بعدها ۱۱ ناحیه) تقسیم شده بود زیر نظر یک مدیر کل قرار دهد و دکتر فاطمی (بعدها موسس یک مدرسه عالی غیر دولتی در ونک) و از مقامات آن وزارت مامور اجرای این تصمیم شده بود که ساختمانی را که در زمین دبستان دولتی نظامی (مشرف به خیابان شمالی پارک شهر) ساخته شده بود محل این اداره کل تعیین کرد ولی سه ماه طول کشید تا یک مقام آموزشی کشور حاضر شد مدیر کل آموزش و پرورش تهران شود زیرا که خزانه کشور از پول تهی بود و قبول چنین مقامی با آن بی پولی جز درد سر چیز دیگری نداشت. در آن زمان درآمد ایران از نفت خود چشمگیر نبود. بالاخره پس از سه ماه تلاش و درخواست «التماس گونه» از این و آن، «مصطفی زمانی» حاضر به قبول مدیرکلی آموزش و پرورش تهران شد. نخستین مشکل او نداشتن میز و صندلی برای نشستن در اطاق تازه ساز مدیرکلی (به سبب تامین نبودن اعتبار مالی) بود و در آن زمان، قبول هر مقام دولتی خالی از چنین مشکلاتی نبود. در آن روزگار بزرگترین خبر یک روزنامه این بود که در یکی از روزهای نخستین هفته هرماه بنویسد که صندوق دولت جهت پرداخت حقوق کارمندان به حد کافی دارای وجه است. این وضعیت تا سالها بر همین منوال بود. برای مثال: برای پرداخت حقوق اسفندماه ۱۳۴۹ و نیز ۱۳۵۰ معلمان تهران بموقع (چند روز پیش از نوروز) شورای آموزش و پرورش پایتخت مجبور به استقراض شده بود .

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۱۹۷۵/هیچ-کس-حاضر-نبود-مدیر-کل-شود>